

D'acord, mocosot meu? En la terra havia cregut que qui tenia la sordera era el nen gran de la Ramona. Filipus tranquil·la que no serà es. La Carme t'agrada Jor-
ma d'explicar les coses que alarma un xic. L'Hermita, 17 - dilluns - II - 41 11

Neteta meua: Acabo de rebre ara ja un moment la teua carteta del dia 13. Ha vingut amb retard però no es culpa teua ja que no hi hegué correu ni el dissabte ni ahir. Ja veus com està això. Ara bé, no val a fer-s'hi. Ja et deia en la que vaig tirar el dissabte com haviem estat acomiadats. Seguim ací. Res en concret hem precisat però segur que de-
uina o a me, tardar el dimecres sortim d'ací. No puc dir-te on farem cap. Segurament on et deia vora Lezignan o potser si avui no és precisa (ara són a veure el patró) podem anar a un lloc a dues o tres hores d'ací. Quin final més especial, no Maria meua? En la fet la junyeta perquè no hauriem volgut que així hagués estat fins d'ací tres setmanes i allavors hauriem deixat l'Hermita sense perdre-li calers. Ara ja ho veus Per això no cal desesperar. Pitjor hauria estat quedar a Bram i si ara podem encarrilar de nou la cosa venrà com ens referem aviat.

I ara, neteta meua, vull fer uns petits comentaris a la teua carteta. Sembla com si existís la telepàtia, perquè l'altre dia, en la meua última t'exposava el meu pensament sobre la cosa de la teua vinguda al meu costat. I veig amb quines ganes vols venir. Però saps que jo les tinc més grans. Duis que creus que si no t'he cercat què vol és perquè estàs segura que no ho volgut. Ja has vist el resultat i com et deia ací en una col·lectivitat no tot són flors i violes. Duis neteta meua, si és que no et tinc confiança. Perquè ho dius això? Per aquest costat si que estic ben tranquil, pots ben creure-ho. Et tinc tanta i tanta confiança que no podria creure res per molt que vul-
gu rebreixes escrivint-me i ja me la enviaràs foto en un cop, d'acord Maria de l'Ànima?
Mèques per assolir aquestes, atelles que a et portaran tranquil·litat
Sempre ben teu, mes retorts p p p

D'acord, ja fare' el gir gran juegu, directament a la Mercedes.

messiu. La nostra unió és prou clara i sé que jo ompleu la teva vida, així com et consta, mia meva, que jo colmes la meua. I segur que hauràs vist el que penso jo i diràs; el meu home només trova la solució que ha mi em desplaça. Ultra els arguments que et donava i altres que t'explicaré quan pugui veure't a'hi han d'altres i un que és definitiu.

Figura't que em despedissin a mi o bé jo per algun motiu em vejes obligat a deixar la colla. Allavors, quin problema, no? I això no és mai difícil si veus les nostres condicions aci i la insegunitat en moltes coses. Mentre que si tu estàs acondicionada a un lloc, amb els papers en regla, si mai es presentés el cas que nosaltres haguessim de deixar el lloc, jo tinc tota la llibertat i tu de moment seguiries on fossis i a començar de nou, fins que puguis retornar vosta meu. Compreneu, meua meua?

To ho sé. Ni a tu pot plaure't servir a altre, i a mi menys. Però mentrestant i aci no hi ha altra solució. Treu'te del cap que tot són flors i violes. Aci només hi trobem i seguirem trobant espins i mai val que cada un tingui la llibertat de moviment que pel fet de servir a uns compatriotes, entre un dels quals hi ha el teu Pepe, em vejesim en situacions com les que aci s'han presentat aquests dies.

Com que aquesta tarda ve el correu, donaré aquests ratlles a uns xicots que baixen a Foston. Tu, meua meua, estiguis tranquila. Se jurament que la pròxima meua serà ja des del nou lloc i creu-me que tant aviat esteu encarrilats jo em bellugare', perquè si tu vols veure jo et vull tindre vosta meu.

Se'm oblidava i no pensava en res més. Cuida't la cosa de la meua. Creu que em desespero no poder-te enviar els diners. Demana'ls a Mané que és guàrdia d'un dia que jo podre' fer-te un gir. Veu al dentista o bé si act la meua t'algun metje aconducat i les els precs per fer desaparaxer això.